

sidst noget andet, end naar der ogsaa i Landkommunerne klages over noget lignende. Thi i Købstæderne er det jo ikke det alene og det særlig, der klages over, at den eller den Mand, som har en stor Ejendom i en By og derigennem drager Indtægt, bor uden for Byen. Men det, der klages over, er, at den og den Købmand, som driver en stor Forretning og derigennem konkurrerer med andre Købmænd, med sine lige i Byen, flytter uden for Byen og derigennem fritager sig selv for en meget betydelig Del af sin Skat. Det er den Uret, der fra Købstædernes Side klages over, og den er jo af en ganske anden Art end den, der klages over i Landkommunerne. Og det samme gælder, og i endnu højere Grad, for Aktieselskaber, og det er jo for disses Vedkommende langt lettere at afhjælpe den Mangel, der findes i den nugældende Lovgivning, end hvad det andet Spørgsmaal angaar. Der har jo ogsaa været Forhandlinger derom paa Købstadforeningernes Møde i 1899, hvor de meget bestemt have anmodet om Forandring i den nugældende Ordning af den kommunale Beskatning, naar og samtidig med at de ny direkte Skattelove blive gennemførte. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse tillade mig at oplæse den Resolution, der i saa Henseende blev vedtaget og, saa vidt jeg ved, blev enstemmig vedtagen; alle fra alle Sider, baade Højre, Venstre og Socialister, tror jeg, vare enige om den Ting. Resolutionen lyder saaledes: „I Tilslutning til tidligere af Købstadforeningen og dens Repræsentantskab vedtagne Resolutioner udtaler nærværende almindelige Købstadmøde, at Hensynet til Købstadkommunernes økonomiske Stilling og den senere Tids Udvikling af Næringsforholdene med stedse voksende Styrke kræver, at der ved Lov paalægges Personer, der drive Næring i en Kommune, i hvilken de ikke have skattepligtigt Ophold, Afgift til denne Kommune, samt at Aktieselskaber og andre lignende Selskaber, der drive Næring, inddrages under den kommunale Beskatning. Og da de i Rigsdagen forelagte Forslag om Overgang af en Del af de direkte Statsskatter til Kommunerne og om en Formue- og Indkomstskat til Staten ingeniunde ville lette Bybefolkningens Skattebyrde, vil det være i højeste Grad ønskeligt, at disse Loves Vedtagelse gøres afhængig af, at der samtidig gennemføres Forandringer i de nugældende Regler for den kommunale Beskatning, enten ved en særskilt Lov, der ordner disse Forhold, eller ved, som i sidste Rigsdagssamling af

Landstinget vedtaget, at optage derhen sigtende Bestemmelser i selve de paagældende Love“. Den Anmodning, der her stilles, forekommer mig billig, den forekommer mig retfærdig, og det forekommer mig, at man burde søge at komme den i Møde. Kan man nu paa Grund af det principielle Standpunkt, man staar paa, ikke komme den i Møde paa den Lov, der her foreligger, vil man paa ingen Maade gaa ind paa Landstingets Forslag, saa bør man virkelig se at blive enig med Regeringen og Landstinget om den Næringsafgiftslov, der jo ligger for. Naar bare Sagen kan føres igennem, kan det jo for saa vidt være lige gyldigt, om det sker paa den ene eller paa den anden Lov. Til disse Bemærkninger skal jeg for mit Vedkommende indskrænke mig.

P. Andersen: Jeg vil gerne med et Par Ord udtale min Tilslutning til nogle af de Udtalelser, der i Forgaars kom fra det ærede Medlem for Sorø Amts 3dje Valgkreds (Køedt). Det er navnlig den Del af det ærede Medlems Udtalelser, der gik ud paa, at det skattefrie Minimum i Indkomstskatteloven, som jo er foreslaaet ansat til 500, 600 og 700 Kr., maatte blive forhøjet. Jeg har uden for denne Sal under Valgbævgelsen hævdet som min Opfattelse, at dette Minimum var alt for lavt. Disse direkte Skattelove tilsigte jo — det er sagt saa manfoldige Gange — en mere retfærdig Skattefordeling, og navnlig tilsigte de at lette Hartkornets Byrder. Men samtidig ville de medføre nogen Uretfærdighed derved, at en Del meget, meget smaa Skatteydere — i alt Fald Skatteydere i den Forstand, at de svare Skat til Kommunen og jo ogsaa gennem den indirekte Beskatning til Staten — skulle svare Statsindkomstskat, og det har jeg aldrig kunnet forstaa. Derfor er jeg fuldstændig enig i det ærede Medlems Udtalelser med Hensyn til det skattefrie Minimum. Men det ærede Medlem for Slagelse udtalte saa i Slutningen af sit Foredrag, at hvis disse Love, og navnlig Statsindkomstskatteloven blev vedtaget i denne Samling, saaledes som den har været vedtagen af dette Ting i forrige Samling og i Samlingen 1897—98, saa vilde det ærede Medlem ikke kunne stemme for Forslaget. Deri er jeg ikke ganske enig med det ærede Medlem. Princippet, der ligger i Lovforslaget, betyder efter min Mening saa meget, at selv om man absolut mener, at det var rigtigt, at det skattefrie Minimum blev forhøjet, saaledes som det ærede Medlem foreslaar, saa vilde jeg ikke